

УДК 327.8(477):061.1ЄС\

DOI <https://doi.org/10.32782/2707-5206.2025.40.1>

Вінникова Н. А.

д. політ. н., доцент,

кафедра міжнародних відносин,

ННІ «Каразінський інститут міжнародних відносин та туристичного бізнесу»,

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

майдан Свободи, 4, м. Харків, 61022, Україна

E-mail: vinnykova@karazin.ua

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5941-7562>

ПУБЛІЧНА ДИПЛОМАТІЯ УКРАЇНИ В ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОМУ ВИМІРІ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Стаття присвячена аналізу перспектив розвитку публічної дипломатії України в контексті реалізації її євроінтеграційного курсу після набуття статусу кандидата на вступ до Європейського Союзу. Метою дослідження є визначення напрямів публічної дипломатії, здатних посилити суспільну підтримку України серед громадян держав-членів ЄС. У межах дослідження вирішуються такі завдання: виявлення загальних і партикулярних тенденцій у громадських настроях щодо євроінтеграції України; оцінювання впливу внутрішньої політичної динаміки країн ЄС на суспільне ставлення до України; аналіз ролі української публічної дипломатії у формуванні громадської думки; окреслення перспективних комунікаційних стратегій відповідно до кластерів переговорного процесу. Методологічно дослідження базується на порівняльному аналізі контрольної групи країн з найвищими й найнижчими показниками підтримки України, зокрема Швеції та Чехії, а також Німеччини й Франції як ключових партнерів. Темпоральні рамки охоплюють періоди весни 2024 року (перед офіційним проголошенням про початок переговорів), осені 2024 року (після виборів до Європейського Парламенту) та весни 2025 року (перед відкриттям переговорних кластерів). Результати дослідження засвідчують загальну підтримку України в середньому по ЄС, однак із тенденцією до її зниження в окремих країнах. Виявлено вплив ультраправих політичних сил на громадські настрої, що ускладнює євроінтеграційний дискурс. Публічна дипломатія України, реалізована переважно через культурні проекти, відіграє важливу роль у формуванні позитивного іміджу країни. Перспективними напрямками визначено цільові комунікаційні кампанії, адаптовані до політичного контексту й переговорних кластерів.

Ключові слова: публічна дипломатія, Європейський Союз, Україна, євроінтеграція, суспільна підтримка.

Постановка проблеми в загальному вигляді, її зв'язок з науковими або практичними задачами. У сучасних умовах завершення дії Стратегії публічної дипломатії МЗС України на 2021–2025 роки (Ministry of Foreign Affairs of Ukraine, 2021) і необхідності розроблення нової стратегічної рамки питання викликів і пріоритетів публічної дипломатії набуває особливої значущості. Повномасштабна російська агресія проти України не лише радикально змінила геополітичний ландшафт у Європі, це актуалізувало потребу у формуванні стійкого міжнародного іміджу України як держави, що бореться за свободу, демокра-

тію та європейські цінності. Публічна дипломатія стала ключовим інструментом інформаційного спротиву, мобілізації міжнародної підтримки, а також просування нарративу про Україну як частину європейської спільноти. У цьому контексті процеси європейської інтеграції, зокрема набуття статусу кандидата на вступ до ЄС і початок скринінгу законодавства, створюють нові можливості для посилення публічної дипломатії як на інституційному, так і на змістовному рівні. Водночас виклики, пов'язані з воєнним станом, суттєво впливають на ресурсне забезпечення заходів публічної дипломатії, а також потребу в оновленні форматів комунікації, вимагають перегляду пріоритетів та інноваційного підходу до стратегічного планування. Формування нової стратегії публічної дипломатії має враховувати реалії війни, інтенсифікацію цифрової дипломатії, розширення культурних та експертних платформ, а також необхідність консолідації зусиль державних і недержавних акторів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, методологічної основи дослідження. Дослідження з теми розвитку публічної дипломатії України в контексті реалізації євроінтеграційного курсу виявляють зростання уваги до її ролі як інструмента стратегічних комунікацій (Kravchuk, Lutsyshyn and Androshchuk, 2025). Науковці проаналізували ключові положення Стратегії публічної дипломатії МЗС України на 2021–2025 роки, окреслили напрями культурної, цифрової, експертної та економічної дипломатії, а також наголосили на важливості формування позитивного міжнародного іміджу держави через інформування про реформи та євроінтеграційні зрушення (Khorishko, 2022; Madryha & Kruhliuk, 2022; Mateleshko, 2023). На тлі все більшого наукового інтересу до публічної дипломатії України в контексті можливого відкриття переговорного процесу з ЄС і перегляду державної стратегії її розвитку особливої актуальності набуває аналіз суспільних настроїв громадян держав-членів Європейського Союзу щодо України. Такий аналіз дає змогу краще зрозуміти потенціал комунікаційних інструментів і ризики, що супроводжують євроінтеграційний нарратив у публічній дипломатії.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячується стаття. Зважаючи на суперечливу політичну динаміку всередині Європейського Союзу, зокрема активізацію право-радикальних рухів і зростання антиміграційних настроїв, формування стратегій публічної дипломатії України має враховувати потенційні упередження в громадській думці. Ігнорування цих чинників може знизити ефективність інформаційних кампаній, ускладнити мобілізацію підтримки європейських країн і поставити під загрозу довгострокове сприйняття України як надійного партнера на шляху до ЄС.

Формулювання цілей статті. Метою дослідження є визначення перспектив розвитку публічної дипломатії України в контексті реалізації її євроінтеграційного курсу з набуттям статусу кандидата на вступ до Європейського Союзу. Відповідно до окресленої цілі, передбачена реалізація низки завдань: 1) виявити загальні та партикулярні тенденції в громадських настроях у країнах ЄС щодо євроінтеграційного курсу України; 2) оцінити вплив внутрішньої політичної динаміки в країнах ЄС на суспільне ставлення до України; 3) проаналізувати заходи публічної дипломатії України в країнах ЄС; 4) окреслити перспективні напрями реалізації публічної дипломатії в державах-членах Європейського Союзу для посилення суспільної підтримки євроінтеграції України.

Для дослідження необхідно звернутися до країн, які демонструють найвищу й найнижчу суспільну підтримку євроінтеграції України. Це дасть змогу встановити вплив внутрішнього політичного контексту на думку громадян і роль заходів публічної дипломатії з боку України в цих країнах. Для аналізу також залучені дані Німеччині та Франції як найбільших країн ЄС і провідних партнерів України. Виявлення найбільш і найменш значущих показників прихильності по країнах ЄС дасть змогу визначити напрями розвитку заходів публічної дипломатії в контексті євроінтеграційного курсу України. Темпоральні рамки дослідження суспільних настроїв громадян ЄС щодо підтримку євроінтеграційного курсу передбачають аналіз громадської думки напередодні оголошення про початок переговорів (весна 2024 року), після проведення виборів до Європейського Парламенту (осінь 2024 року) і напередодні відкриття кластерів переговорного процесу навесні 2025 року.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням наукових результатів. Офіційне оголошення про початок переговорів щодо вступу України до Європейського Союзу в червні 2024 року ознаменувало новий етап реалізації євроінтеграційного курсу держави (Council of the European Union, 2024). Цей етап розгортається в безпрецедентних умовах: на тлі триваючої російської збройної агресії та політичної нестабільності всередині ЄС, що характеризується посиленням впливу популістських правих і ліворадикальних політичних сил. За цих обставин зростає значення суспільної підтримки євроінтеграційних прагнень України серед громадян країн-членів ЄС. Попри високі рівні солідарності з Україною в протистоянні російській агресії, які фіксуються з 2022 року, постає потреба в глибшому розумінні громадських настроїв щодо перспектив набуття Україною статусу члена ЄС і в перегляді підходів до публічної дипломатії України. Адже зростання євроскептичних тенденцій і радикалізація політичного ландшафту в окремих державах-членах можуть становити загрозу для подальшого інтеграційного поступу.

Дані опитувань громадян службою Євробарометра виявляють показники доволі вагомої суспільної підтримки надання статусу Україні кандидата на вступ у середньому по ЄС протягом 2024 року й навесні 2025 року на рівні 60% (Eurobarometer, 2024a, p. 45; Eurobarometer, 2024b, p. 46; Eurobarometer, 2025, p. 49). Найбільшу підтримку в євроінтеграційних намірах Україні виявляють громадяни Швеції: понад 80% опитаних протягом останніх років виявили схвальне ставлення до надання Україні статусу кандидата на вступ (Eurobarometer, 2024a, p. 45; Eurobarometer, 2024b, p. 46; Eurobarometer, 2025, p. 49). Варто зауважити, що Швеція підтримує відкриття всіх кластерів переговорів у 2025 році, при тому що політичний ландшафт країни останніми роками зазнав суттєвих змін із посиленням політичних партій правого ідеологічного спектру, які традиційно виступають проти розширення Європейського Союзу. Зокрема, партія Шведських демократів, відома євроскептицизмом, є другою за чисельністю в Ріксдагу та третьою за кількістю місць від Швеції в Європейському Парламенті (European Parliament, 2024b). Хоча уряд Швеції є правоцентристським, він дотримується атлантичної та проєвропейської лінії, активно підтримує Україну військово, фінансово й дипломатично. Швеція, як новий член НАТО, розглядає російську агресію як екзистенційну загрозу для європейської безпеки. Підтримка України стала топпріоритетом зовнішньої

політики уряду. Швеція має глибоко вкорінену традицію гуманізму, прав людини й солідарності, що формує суспільну думку незалежно від урядової коаліції.

Серед країн-членів ЄС, що є демонстративними антагоністами євроінтеграції України, найбільш наочно представлена Угорщина, насамперед через позицію Віктора Орбана. Прем'єр-міністр Угорщини виступає проти відкриття кластерів переговорного процесу для України. Натомість суспільна підтримка надання Україні статусу кандидата на вступ до ЄС серед угорців хоч і невисока, однак і не найнижча серед країн-членів ЄС: восени 2024 року рівень схвалення становив 42%; восени 2024 року – 40%; весною 2025 року – 34% (Eurobarometer, 2024a, p. 45; Eurobarometer, 2024b, p. 46; Eurobarometer, 2025, p. 49).

Екстремумом негативного ставлення щодо надання статусу Україні кандидата на вступ до Європейського Союзу є громадська думка населення Чехії. Примітно, що Президент Чехії Петр Павел у консолідованій позиції з урядом активно підтримує Україну в боротьбі проти російської агресії. Чехія стала ініціатором постачання боєприпасів для України через міжнародну коаліцію й прийняла понад 500 тис. українських біженців. Водночас саме громадяни Чехії за останні півтора роки найменш схвально ставилися до євроінтеграційних намірів України. Частка прибічників надання Україні статусу кандидата на вступ демонструє низхідні показники: від 37% навесні 2024 року до 21% у першій половині 2025 року (Eurobarometer, 2024a, p. 45; Eurobarometer, 2025, p. 49). Водночас стрімко зростає кількість тих, хто проти євроінтеграційного постуку України: весною 2025 року напередодні розгляду можливості відкриття переговорних кластерів проти кандидата на вступ для України висловилося 61% опитаних громадян Чехії (Eurobarometer, 2025, p. 49).

Утома від війни та гуманітарного навантаження сприяє зростанню підтримки популістських і радикальних заяв, особливо в регіонах з високим рівнем економічної вразливості. Праворадикальна політична партія «ANO 2011» має найбільшу підтримку в країні: 26,1% на виборах до Європейського Парламенту 2024 року (European Parliament, 2024a). Разом з угорською «Фідез» і «Національним об'єднанням» (Франція) й іншими ультраправими політичними силами ця партія входить до складу політичної групи «Патріоти Європи» в Європейському Парламенті. Риторика щодо України часто обережна або критична, особливо в контексті військової допомоги. Усе це зумовлює негативний вплив на ставлення громадян Чехії щодо євроінтеграційних інтенцій України. За даними агентства STEM, 58% чехів вважають, що держава прийняла надто багато українських переселенців, а 52% все ще підтримують надання притулку (STEM, 2025). Протести проти підтримки України, зокрема акції антиурядового активіста Ладіслава Врabelа, свідчать про наявність активної, хоча й не масової частини суспільства, налаштованої проти євроінтеграційного зближення з Україною.

Найбільш потужними союзниками України, що на рівні правлячих політичних еліт підтримують євроінтеграційний курс, є Німеччина і Франція. Ставлення громадян цих двох держав до України й надання статусу кандидата на вступ до ЄС є вкрай важливим чинником, оскільки обидві держави, маючи вагомий вплив на європейській і міжнародній арені, водночас зазнали суттєвих внутрішніх політичних трансформацій останніми роками.

Чинна політична ситуація в Німеччині має подвійний вплив на євроінтеграційні перспективи України. У лютому 2025 року Фрідріх Мерц, лідер Християнсько-демократичного союзу (ХДС), здобув перемогу на дострокових парламентських виборах у Німеччині, набравши 28,6% голосів виборців і забезпечивши собі посаду федерального канцлера. Однак політичний ландшафт Німеччини ускладнився рекордним результатом ультраправої «Альтернативи для Німеччини», яка посіла друге місце з 20,8% голосів, що може вплинути на стабільність нового уряду та його європейську політику (Deutsche Welle, 2025).

Коаліційний уряд демонструє стабільну підтримку вступу України до ЄС, наголошуючи на необхідності реформ і зміцнення демократичних інституцій. Водночас зростання популярності ультраправих сил, таких як «Альтернатива для Німеччини», що виступають із євроскептичних і проросійських позицій, створює ризики для формування консенсусу в німецькому парламенті й суспільстві. Останнє підтверджується рівнем суспільної підтримки статусу України кандидата на вступ протягом 2024–2025 років, що становив трохи більше ніж 50% опитаних (Eurobarometer, 2024a, p. 45; Eurobarometer, 2024b, p. 46; Eurobarometer, 2025, p. 49). Така політична поляризація може ускладнити ухвалення стратегічних рішень на рівні ЄС, особливо в контексті розширення.

Політична ситуація у Франції також характеризується зростанням впливу праворадикальних сил, зокрема партії «Національне об'єднання», яка на останніх виборах здобула значну підтримку. Ці сили активно експлуатують теми міграції, національної ідентичності та євроскептицизму, що резонує з частиною електорату, особливо на тлі економічних труднощів, а також спричиняє сумніви в громадській думці щодо доцільності подальшого розширення Європейського Союзу. Правляча політична еліта Франції демонструє послідовну підтримку України, позиціонуючи її як ключового партнера в європейській безпековій архітектурі. Президент Франції неодноразово закликав до збільшення військової допомоги Україні включно з ініціативою створення коаліції для постачання далекобійної зброї. У лютому 2024 року між Україною та Францією підписано десятирічну угоду про безпекове співробітництво з Україною, яка охоплює військову, економічну й інформаційну підтримку (President of Ukraine, 2024). Водночас рішуча позиція Еммануеля Макрона викликала критику з боку крайніх правих і лівих партій Франції, які звинувачують у використанні теми війни в Україні для внутрішньополітичних цілей. Попри це, соціологічні опитування свідчать, що більшість французів підтримують його курс на допомогу Україні. Понад половину опитаних громадян Франції за останні півтора роки схвалювали надання статусу кандидата на вступ Україні (Eurobarometer, 2024a, p. 45; Eurobarometer, 2024b, p. 46; Eurobarometer, 2025, p. 49). Окремі національні соціологічні служби навесні 2025 року фіксували у Франції рівень громадської підтримки вступу України до ЄС у 65% (Elab, 2025).

Отже, як демонструє огляд показників рівня суспільної підтримки надання Україні статусу кандидата на вступ у контрольній групі країн Європейського Союзу, спостерігається тенденція до її зниження. Кореляційний аналіз взаємопов'язаності суспільних настроїв щодо України й розширення ЄС і політичної кон'юнктури в національних системах представництва й загальноєвропейській системі після виборів до Європейського Парламенту влітку 2024 року дає змогу зробити припущення про суттєвий вплив ультраправих політичних сил на думку громадян із цього питання (див. таблицю 1).

Таблиця 1

Тенденції суспільної підтримки у Швеції, Німеччині, Франції, Чехії статусу кандидата на вступ до ЄС для України (2024–2025)

Країна	Весна 2024	Осінь 2024	Весна 2025	Політичні тенденції після виборів до ЄП у 2024 році	Загальна тенденція
Швеція	87%	83%	83%	Правоцентристська коаліція зберегла владу	Стабільно висока підтримка
Німеччина	56%	58%	54%	Соціал-демократи втратили позиції; ХДС/ХСС здобули перемогу, посилення позицій ультраправої політичної партії «Альтернатива для Німеччини»	Невеликі коливання, помірна підтримка. Попри успіх ультраправих сил підтримка України зберігається, але суспільна підтримка статусу кандидата трохи знизилася
Франція	51%	53%	56%	Посилення ультраправих політичних сил; зростання євроскептицизму, зокрема, щодо перспектив розширення ЄС	Поляризація суспільства: громадська думка розділена навпіл щодо України
Чехія	37%	34%	21%	Праві сили зберегли вплив; зростання євроскептицизму	Стабільне зниження підтримки

На тлі означених тенденцій особливо гостро постає завдання впровадження комплексу заходів із взаємодії з громадянами країн-членів ЄС. Останніми роками Україна активізувала публічну дипломатію в країнах-членах Європейського Союзу, використовуючи інструменти культурної, експертної, цифрової та освітньої дипломатії для формування позитивного міжнародного іміджу. Варто зауважити, що в обраних нами для аналізу країнах заходи публічної дипломатії, передусім у її культурному вимірі, представлені дуже активно. Провідною установою, що забезпечує заходи культурної дипломатії, є Український інститут, представництва якого є в Німеччині, Нідерландах і Франції.

Протягом останнього десятиліття у Швеції сформувався сталий комплекс заходів, що сприяє позитивному сприйняттю України. Провідну роль відіграє Nordic Ukraine Forum (заснований у 2014 році), який реалізує адвокаційні кампанії, демонстрації, панельні дискусії та культурні події (Nordic Ukraine Forum, n.d.). Серед яскравих прикладів – круглий стіл «Україна – Швеція: культурна дипломатія в умовах війни» (2024), фестивалі UkraineVision 2025 та «Українська весна», присвячені темам окупації, ідентичності й стійкості.

Після початку повномасштабного вторгнення Росії активність публічної дипломатії України в Чехії значно зросла. Культурно-інформаційний центр при Посольстві України в Чехії організовує заходи до державних свят, ювілеїв, виставки та мистецькі події. Українські центри беруть участь у європейських ініціативах, зокрема «Ніч культурних центрів». Виставка «Чотири ноти з України» (2025, Прага) до 150-річчя Олександра Кошиця розповідає історію «Щедрика». Регулярно

проходять дні української культури, музичні фестивалі, виставки, що зміцнюють культурні зв'язки.

Україна активно реалізує багатогранні програми публічної дипломатії в Німеччині, зокрема, за підтримки Українського інституту. Виставка «Золоті шрами» (Берлін) і «Калейдоскоп історії українського мистецтва» (Дрезден) презентують сучасне та класичне українське мистецтво. Під час «Конференції з відновлення України» у 2024 році відбулася культурна програма з виставками про героїзм, музичні вистави тощо. Концерти, театральні постановки, публічні дискусії й дослідження з протидії російській пропаганді демонструють адаптивність і глибину української дипломатії.

У Франції заходи публічної дипломатії реалізуються державними інституціями, діаспорою та французькими партнерами. Культурно-інформаційний центр ім. Василя Сліпака й Український інститут є ключовими платформами. Проекти «Українська Весна» (2022–2023) та «Подорож в Україну» (2025–2026) охоплюють виставки, кінопокази, концерти, дискусії. Дні культури «Слава Україні» поєднують гастрономію, ремесла, мистецтво й благодійність. Аналітичні й академічні установи, зокрема Sciences Po та Сорбонна, організовують заходи, присвячені геополітичним викликам, війні та європейській безпеці. Ці заходи є частиною системної роботи України, спрямованої на посилення свого іміджу й впливу у Франції.

Загалом, як демонструє огляд найбільш значущих заходів публічної дипломатії України в контрольній групі країн-членів ЄС, цей напрям діяльності за останні кілька років переважно сфокусований на розкритті української культури, її унікальності, стійкості в умовах війни, зокрема всупереч російським пропагандистським наративам у міжнародному інформаційному просторі.

Висновки дослідження та перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Дослідження суспільної думки щодо євроінтеграції України в країнах ЄС засвідчує загальну її підтримку, однак із тенденцією до зниження в окремих державах. У Швеції та Чехії, попри різні рівні схвалення, спостерігається низхідна динаміка. У Німеччині та Франції громадська думка щодо вступу України до ЄС залишається розділеною. Після виборів до Європейського Парламенту 2024 року посилився вплив ультраправих сил, що відображається в громадських настроях щодо розширення ЄС, військової допомоги Україні та її євроінтеграційних перспектив.

Україна активно взаємодіє з громадськістю країн ЄС через публічну дипломатію, зокрема мистецькі проекти, які розкривають культурну унікальність та актуальність українського досвіду війни. Водночас на тлі зростання євроскептицизму в настроях громадян держав-членів ЄС і чинних завдань євроінтеграції перспективними напрямками публічної дипломатії України вбачаються насамперед цільові комунікаційні кампанії відповідно до кластерів переговорного процесу (European Commission, 2022):

– у межах кластеру «Основи» необхідно акцентувати на боротьбі з корупцією та судовій реформі через кейси, відео, інтерв'ю з незалежними експертами; публічні дискусії у країнах ЄС з участю українських правників, громадських діячів;

– для просування кластеру «Внутрішній ринок» (економіка, конкуренція, цифровізація) через бізнес-форуми, приклади успішної співпраці залучення

українських підприємців до публічних заходів у ЄС, щоб показати готовність до конкуренції та інновацій і пояснювати вигоди для європейських бізнесів від інтеграції України;

– публічні кейси про українські інновації та стартапи, які вже інтегруються в європейський ринок; форуми з участю українських підприємців та освітян у країнах ЄС, що демонструють потенціал співпраці, а також комунікація про соціальну інклюзію в Україні, зокрема підтримку внутрішньо переміщених осіб, людей з інвалідністю, освітні реформи – усе це може стати наповненням публічної дипломатії для підтримки переговорного процесу в межах кластеру «Конкурентоспроможність та інклюзивне зростання»;

– кластер «Зелений порядок денний і сталий зв'язок», що охоплює сфери енергетики, клімату, транспорту, цифрової інфраструктури, може бути підкріплений кампаніями про зелений перехід України, з акцентом на відмові від російських енергоносіїв, спільними екологічними проектами з країнами ЄС, активною популяризацією інноваційних досягнень українського державного й бізнес-сектору у сфері цифровізації;

– публічні дискусії про спільні виклики сільських територій і співпраця з місцевими громадами в країнах ЄС, щоб показати, як українська інтеграція може сприяти регіональному розвитку, мають стати наскрізними в публічній дипломатії для сприяння успішного проходження кластеру, пов'язаного із сільським господарством, регіональною політикою й управлінням ресурсами;

– для кластеру «Зовнішні відносини» (безпека, оборона, зовнішня політика) важливим є масштабування інформаційних кампаній у країнах через використання соціальних мереж, подкастів, інтерв'ю з українськими експертами для позиціонування України як безпечного донора Європи, а не лише реципієнта допомоги.

Отже, для посилення суспільної підтримки в країнах-членах ЄС євроінтеграційних цілей України поряд із культурними заходами публічної дипломатії важливим убачається формування секторальних мереж експертно-професійного пулу лобістів і реалізації інформаційних кампаній, а також залучення місцевих партнерів: муніципалітетів, бізнес-асоціацій, університетів, що є особливо актуальним у протидії наративам ультраправих політичних сил.

Зазначена проблематика потребує подальшого дослідження у формі моніторингу переговорного процесу про вступ України до Європейського Союзу відповідно до кожного кластеру, динаміки суспільної підтримки її євроінтеграційного курсу в країнах-членах ЄС та оцінювання ефективності секторальних заходів публічної дипломатії.

References [Список використаної літератури]

- Council of the European Union. (2024, June 25). *EU opens accession negotiations with Ukraine. International ministerial meetings*. Press release [in English]. [Council of the European Union. EU opens accession negotiations with Ukraine. International ministerial meetings. *Press release*. 2024, June 25. URL: <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2024/06/25/eu-opens-accession-negotiations-with-ukraine/> (дата звернення: 01.08.2025).]
- Deutsche Welle. (2025). *German election: Merz's CDU wins election, AfD second. Politics. Germany* [in English]. [German election: Merz's CDU wins election, AfD second. Politics. Germany. Deutsche Welle, 2025. URL: <https://www.dw.com/en/german-election-merz-cdu-wins-election-afd-second/live-71700729> (дата звернення: 01.08.2025)]

- Elabe. (2025). The French and the war in Ukraine [in French]. [*Les Français et la guerre en Ukraine*. [Elabe. Les Français et la guerre en Ukraine. 2025. URL: <https://elabe.fr/guerre-en-ukraine-2025/> (дата звернення: 01.08.2025).]
- Eurobarometer. (2024a). *Public opinion in the European Union. Standard Eurobarometer 101. First Results Report (April–May 2024)* [in English]. [Eurobarometer. Public opinion in the European Union. Standard Eurobarometer 101. First Results Report (April–May 2024). URL: <https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/3216> (дата звернення: 01.08.2025).]
- Eurobarometer. (2024b). *Public opinion in the European Union. Standard Eurobarometer 102. First Results Report (October–November 2024)* [in English]. [Eurobarometer. Public opinion in the European Union. Standard Eurobarometer 102. First Results Report (October–November 2024). URL: <https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/3215> (дата звернення: 01.08.2025).]
- Eurobarometer. (2025). *Public opinion in the European Union. Standard Eurobarometer 103. First Results Report (March–April 2025)* [in English]. [Eurobarometer. Public opinion in the European Union. Standard Eurobarometer 103. First Results Report (March–April 2025). URL: <https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/3372> (дата звернення: 01.08.2025).]
- European Commission. (2022). *EU accession process step by step* [in English]. [European Commission. EU accession process step by step. 2022. URL: https://enlargement.ec.europa.eu/system/files/2022-10/eu_accession_process_clusters%20%28oct%202022%29.pdf (дата звернення: 01.08.2025).]
- European Parliament (2024a). *Czechia. National results. European Elections*. [in English]. [European Parliament. Czechia. National results. European Elections. 2024. URL: <https://results.elections.europa.eu/en/tools/comparative-tool/> (дата звернення: 01.08.2025).]
- European Parliament (2024b). *Sweden. National results. European Elections* [in English]. [European Parliament. Sweden. National results. European Elections. 2024. URL: <https://results.elections.europa.eu/en/tools/comparative-tool/> (дата звернення: 01.08.2025).]
- Khorishko, L. (2022). Public diplomacy of Ukrainian in the context of modern political reality. *Politicus*, 3, 60–64 [in Ukrainian]. [Хорішко Л. Публічна дипломатія України в умовах сучасної політичної дійсності. *Politicus*. 2022. № 3. С. 60–64.]
- Kravchuk, N., Lutsyshyn O., & Androshchuk, D. (2025). Public Diplomacy as a Strategic Imperative for Strengthening State Competitiveness in the Context of World Order Transformation. *Empirio* 2, 1, 78–91. <https://doi.org/10.18523/3041-1718.2025.2.1.78-91> [in Ukrainian]. [Кравчук Н., Луцишин О., Андрощук Д. Публічна дипломатія як стратегічний імператив зміцнення конкурентоспроможності держави. *Empirio* 2. 2025. № 1. С. 78–91.]
- Madryha, T. & Kruhliuk, I. (2022). Political and legal aspects of the development of public diplomacy of Ukraine in the context of European integration challenges. *Newsletter of Precarpathian University. Politology*, 47, 272–281 [in Ukrainian]. [Мадрыга Т., Круглюк І. Політичні та правові аспекти розвитку публічної дипломатії України в контексті євроінтеграції. *Вісник Прикарпатського університету. Серія «Політологія»*. 2022. № 47. С. 272–281.]
- Mateleshko, Y. (2023). Formation of institutional foundations of public diplomacy of Ukraine. *Geopolitics of Ukraine: History and Modern Times*, 1 (30), 66–70 [in Ukrainian]. [Мателешко Ю.П. Становлення інституційних основ публічної дипломатії України. *Геополітика України: історія і сучасність*. 2023. № 1(30). С. 66–70.]
- Ministry of Foreign Affairs of Ukraine (2021). *Strategy of public diplomacy of Ministry of Foreign Affairs of Ukraine on 2021–2025 years* [in Ukrainian]. [Міністерство закордонних справ України. Стратегія публічної дипломатії Міністерства закордонних справ України на 2021–2025 роки. 2021. URL: <https://mfa.gov.ua/storage/app/sites/1/Стратегії/public-diplomacy-strategy.pdf> (дата звернення: 01.08.2025).]
- Nordic Ukraine Forum. (n.d.). *Our work – highlights*. [in English]. [Nordic Ukraine Forum. Our work – highlights. URL: <https://www.nuforum.se> (дата звернення: 01.08.2025).]
- President of Ukraine. (2024, February 16). Agreement on security cooperation between Ukraine and France Президент України. [in Ukrainian]. [Президент України. Угода про співробітництво у сфері безпеки між Україною та Францією. 16 лютого 2024 року. Офіційне Інтернет-представництво. URL: <https://www.president.gov.ua/news/ugoda-pro-spivrobitnictvo-u-sferi-bezpeki-mizh-ukrayinoyu-ta-89005> (дата звернення: 01.08.2025).]
- STEM. (2025). *Czechs' attitudes towards refugees from Ukraine are stable, but fatigue is evident. Our Findings* [in Czech]. [STEM. Postoje Čechů k uprchlíkům z Ukrajiny jsou stabilní, únava je však patrná. Naše zjištění. URL: <https://www.stem.cz/postoje-cechu-k-uprchlikum-z-ukrajiny-jsou-stabilni-unava-je-vsak-patrna/> (дата звернення: 01.08.2025).]

Стаття надійшла до редакції 20.08.2025

Дата рекомендації до друку 18.09.2025

Стаття опублікована 10.11.2025

Vinnykova N. F.

Department of International Relations

Educational and Research Institute

“Karazin Institute of International Relations and Travel Business”

V. N. Karazin Kharkiv National University

Maidan Svobody, 4, Kharkiv, 61022, Ukraine

UKRAINE'S PUBLIC DIPLOMACY IN THE EUROPEAN INTEGRATION DIMENSION: CHALLENGES AND PROSPECTS

Summary

This article explores the prospects for the development of Ukraine's public diplomacy in the context of its European integration trajectory following the attainment of EU candidate status. The study aims to identify directions for public diplomacy capable of enhancing societal support for Ukraine among citizens of EU member states. The research addresses the following objectives: identifying general and country-specific trends in public attitudes toward Ukraine's EU accession; assessing the impact of domestic political dynamics within EU countries on public perceptions of Ukraine; analyzing the role of Ukrainian public diplomacy in shaping public opinion; and outlining promising communication strategies aligned with the negotiation clusters. Methodologically, the study is based on a comparative analysis of a control group of countries with the highest and lowest levels of support for Ukraine – specifically Sweden and the Czech Republic, as well as Germany and France as key partners. The temporal framework encompasses three key periods: spring 2024 (prior to the official announcement of negotiations), autumn 2024 (following the European Parliament elections), and spring 2025 (ahead of the opening of negotiation clusters). The findings indicate a generally favorable attitude toward Ukraine across the EU, albeit with a declining trend in certain countries. The influence of far-right political forces on public sentiment has been identified as a factor complicating the integration discourse. Ukraine's public diplomacy – primarily implemented through cultural initiatives – plays a significant role in shaping the country's positive image. Targeted communication campaigns, tailored to the political context and negotiation clusters, are defined as promising avenues for future engagement.

Key words: public diplomacy, European Union, Ukraine, European integration, public support.